

πρὸς τὸν τοῖχον, ὅταν δὲ τέλος ἀπεκοιμήθη, εἶδε κατ' ὄναρ τὴν ὄργισμένην Δήμητραν καταστρέφουσαν τὸν σῖτόν του, τὸν Πάνα τὰς μελίσσας του καὶ τὸν Διόνυσον τὰς ἀμπέλους του!

ΚΕΦ. ΙΣ΄.

Μετὰ τὰ πρῶτα χαράγματα ὁ Δημήτριος ἐσηκώθη, καὶ ἀμέσως ἐπῆγε νὰ ἐξετάσῃ τὰ μελίσιά του, καὶ ἠσθάνθη μεγάλην ἀνακούφισιν ὅταν εἶδεν ὅτι ἦσαν σῶα καὶ ἀκέραια. Μετὰ τὸ φοβερὸν του ἐνύπνιον εἶχε σχεδὸν μεταμεληθῆ διὰ τὴν ὕβριν, τὴν ὁποίαν εἶχε διαπραξεί κατά τῆς πατροπαραδότου θρησκείας του· ἀλλ' εὐρῶν ὅτι αἱ ζημίαι ἦσαν κατ' ὄναρ μόνον, ἔλαβε θάρρος, καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τὸν Κλεομένην διὰ τὴν ἀγοράν, μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ συνομιλήσῃ ἰδιαιτέρως μετὰ τὸν Ναζωραῖον, ἂν εὕρῃ εὐκαιρίαν, καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ νέου τούτου Θεοῦ. Ἀφῆκταν δὲ τὴν Δήμητραν, τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Πάνα ἀκόμη ἐστραμμένους πρὸς τὸν τοῖχον.

Φθάσαντες εἰς τὴν ἀγοράν, ἔστησαν τὴν τράπεζάν των, ἤπλωσαν τὰ ὀπωρικά καὶ ἤρχισαν νὰ πωλοῦν. Μετὰ μίαν περίπου ὥραν, διῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ γέρον Ναζωραῖος, καὶ ἐστάθη νὰ χαιρετήσῃ τὸν Δημήτριον, τὸν ὁποῖον ἀνεγνώρισεν, ὡς τακτικὸν τοῦ ἀκρατῆν. Μόλις ὅμως ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του καὶ ἀπεμακρύνθη, διότι ἐφάνη στίφος Ἰουδαίων, μετὰ ὕφος ἀπειλητικόν, καὶ ὁ Δημήτριος παρετήρησεν ὅτι εἰς ὅλας τὰς γωνίας ἐφαίνοντο ἄλλοι ὁμοεθνεῖς των.

— Κύτταξε, Κλεομένη, αὐτοὶ οἱ ἀλαζόνες χονδροκέφαλοι Ἰουδαῖοι κἀτι κακὸν σχεδιάζουν· ἔχε τὸν νοῦν σου εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἂν ἴδῃς καμμίαν παραχῆν, βάλε τα εἰς τὰ πανέρια καὶ κατὰ μέρος, ἀλλὰ μὴ φύγῃς ἀπὸ τὴν ἀγοράν, ἕως νὰ ἐπιστρέψω.

— Ποῦ θὰ ὑπάγῃς; ἠρώτησεν ὁ Κλεομένης, παρατηρῶν μετὰ ἀνησυχίαν τὸν ὄλον ἐν αὐξανόμενον Ἰουδαϊκὸν ὄχλον—νομίζεις ὅτι θὰ γείνη καμμία ὀχλαγωγία;

— Δὲν ἤξεύρω, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι κἀποιον κακὸν σκοπὸν ἔχουν ἐναντίον τοῦ γέρο-Ναζωραίου· καὶ τότε θέλω νὰ ἦμαι κοντὰ του νὰ τσακίσω κανένα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του, ἀφοῦ ὁ ἴδιος δὲν θέλει νὰ κτυπήσῃ κανένα, εἶπεν ὁ Δημήτριος.

— Ἀλλὰ τί θὰ γείνουν τὰ σταφύλια καὶ τὰ πεπόνια, καὶ τὰ ῥόδα, ἂν γείνη ὀχλαγωγία;

— Γλύτωσε ὅ,τι ἤμπορέσης, ἀλλὰ καλλίτερον νὰ χαθοῦν ὀλίγα ὀπωρικά παρά νὰ φονευθῇ ὁ καλὸς γέρον ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀθλίους Ἰουδαίους!

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Δημήτριος ἀνεχώρησε δρομαίως, ἀφίων εἰς τὸν Κλεομένην ὅλην τὴν φροντίδα τῆς τραπέζης.

Μετ' ὀλίγον ὁ θόρυβος ἠῤῥησε τόσον, ὥστε ὁ Κλεομένης μιμούμενος τοὺς ἄλλους πλησίον του πωλητὰς, ἔβαλεν ὅλα τὰ ὀπωρικά πάλιν εἰς τὰ πανέρια καὶ ἐστάβαξε ταῦτα εἰς μίαν γωνίαν τῆς στοᾶς· ἔπειτα δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ἀγορᾶς διὰ νὰ ἴδῃ τὰ συμβαίνοντα. Ἐκεῖ οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπε παρά ὄχλον θορυβώδη Ἰουδαίων καὶ μικρεμπορῶν, μετ' ὀλίγους δούλους καὶ ἔτι ὀλιγωτέρους εὐπρεπεῖς πολίτας· εὐκολον ὅμως ἦτο νὰ ἐνοηθῇ τις ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν Ἰουδαίων, ὅτι προσεπαθούν νὰ διεγείρουν τὴν ὀργὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Ναζωραίων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ γέροντος κήρυκος.

Ἐπὶ τέλους νέος τις Ἀθηναῖος, βαρυνθεὶς τὸν θόρυβον αὐτῶν, στρέφει καὶ ἀρχίζει νὰ βρέχῃ δεξιᾷ ἀριστερᾷ γρονθοκοπήματα ἐπὶ τῶν πλησίον του Ἰουδαίων, κραυγάζων: « Ἐξω τοὺς κύνες! Τοῦτο ἦναψε τὸν σπινθῆρα τῆς ὀχλαγωγίας, καὶ τὸ μέρος ἀντήχησεν ἀπὸ κτυπήματα καὶ βλασφημίας καὶ κραυγᾶς: «Κάτω οἱ Ναζωραῖοι!», «Κάτω οἱ Ἑβραῖοι!» Οἱ μαχόμενοι ἤρπαζον ὅ,τι εὕρισκον πρόχειρον—λίθους, σανίδας, ξύλα—καὶ ἐκτύπων μετὰ ταῦτα κατακέφαλα, πανταχόθεν δὲ ἠκούοντο αἱ κραυγαὶ τῶν πληττομένων καὶ οἱ στεναγμοὶ τῶν καταπατουμένων.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Κλεομένης προσεπαθήσεν νὰ φθάσῃ τὸν Δημήτριον τὸν ὁποῖον ἐνόμιζεν ὅτι θὰ εὕρῃ πλησίον τοῦ κήρυκος. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ διαπεράσῃ τὴν πυκνὴν ταύτην στιβάδα τῶν ἀλληλοκτυπουμένων, ὥστε ἤρκεσθη νὰ βοηθῇ τοὺς δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ πεσόντας πληγωμένους νὰ ἀπομακρυνθοῦν τοῦ ἀγῶνος.

Ἄκολουθεῖ.

Η ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Τὸ βασιλικὸν Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Γρήνουιτς ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει ἓνα κλάδον, ὅστις διευθύνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν—τέσσαρες ἀπόφοιτοι τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Νιούμαν Κολεγίου καὶ ἄλλη, ἣτις κατέχει θέσιν διευθυντορίας, ἔχουσι τὴν ἀποκλειστικὴν ἐργασίαν τῶν διαφορικῶν ὀπλολογισμῶν, ἣτις περιλαμβάνει τὰς νυκτερινὰς παρατηρήσεις, φωτογραφίας καὶ ἀκριβεῖς καταμετρήσεις ἐν τῶν φωτογραφιῶν!!

Εἰς τὴν ἱατρικὴν ἀπὸ πολλοῦ αἱ γυναῖκες ἐπεδόθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

Δίπλωμα των ἐπιστημῶν ἔλαβον πέρυσι ἐν Παρισίοις δύο Πολωνίδες. Μία δὲ Ῥουμανίς καὶ μία Ἰταλλίς ἔλαβον τὸ πτυχίον τοῦ Διδάκτορος τῆς Νομικῆς.

Ἡ δημοσιογραφία ἀριθμεῖ τινὰς ἐκ τῶν ἑκαστῶν δημοσιογράφων. Τοιαῦτα εἶναι ἡ Δεσποινὴς Παίτην, ἣτις ἔξασκει τὸ ἐπάγγελμά της ἐν Λονδίνο.

Εἰς τὴν Πολιτείαν Κάνζας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔξασκουσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν Δημοσιογράφων μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας τριάντα γυναῖκες, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀξάνει κατ' ἔτος κατ' ἄλλας τὰς Πολιτείας τῆς Δημοκρατίας— μεταχειρίζονται δὲ καλῶς τὸ κουνδύλιον ὄχι μόνον εἰς τοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς μαθήσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πολιτικά.

—Ἡ πόλις Μὲτζ φρουρεῖται ὑπὸ 20000 στρατιωτῶν.

—Ἡ Ἰταλία κατέχει ἔκτασιν 300,000 τετραγωνικῶν μιλίων ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

—Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπωλήθησαν εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Κεντούης ἐν Ἀμερικῇ ἑπτοὶ ἀξίας 15,000,000.

στοῦ μέρους τοῦ λαοῦ, οἱ δὲ ἰχθύς τὸ πρῶτον εἶδος τῆς τροφῆς αὐτοῦ. Τὸ κλίμα εἶναι ψυχρότατον, πάχος δὲ καὶ χιῶν καλύπτουσι τὸ ἔδαφος περὶ τοὺς ἐννέα μῆνας. Ὁ χειμὼν μακρὸς, τὸ δὲ θέρος βραχύ, ἀνοιξὶς καὶ φθινόπωρον δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ.

Ἡ παιδεία εἶναι ἀρκετὰ διαδεδομένη, ἰδίως ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις, οἱ δὲ διδάσκαλοι τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταχῶσι τοὺς μαθητὰς τῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν.

Τοὺς μακροὺς χειμῶνας δαπανῶσι κατ' οἶκον, αἱ μὲν γυναῖκες νήθουσαι, κλώθουσαι καὶ ὑφαίνουσαι ἢ κεντῶσαι, οἱ δὲ ἄνδρες προετοιμάζοντες τὰ δίκτυα καὶ τὰλλα ἀλιευτικὰ ἐργαλεῖά των, σخیζοντες ξύλα ἢ ἐνασχολῶντο εἰς ἄλλα ἐντόπια ἔργα.

Ἡ Νορβηγία εἶναι πλήρης ὠραίων φυσικῶν σκηνῶν γραφῶν, πολλοὶ δὲ περιηγητὰ ἐπισκέπτονται αὐτὴν τὸ θέρος, διὰ νὰ θαυμάσωσι τὰς μαγευτικὰς ὄψεις τῆς φύσεως καὶ νὰ ἴδωσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ δύοντα πολλάκις τῆς ἡμέρας!

Εἰς τὴν ἐπομένῃν εἰκόνα οἱ μικροὶ ἀναγνώσται ἔχουν μίαν ἀπὸ τὰς ὠραίας σκηνογραφίας τῆς Νορβηγίας. Ὅσον ὑψηλὰ χιονοσκεπάστα, συνήθως ἄνευ δασῶν ἢ κἄν δένδρων, μεταξὺ δ' αὐτῶν στενὴν λωρίδα ὕδατος, συνήθως συγκοινωνοῦσαν μετὰ τὴν θάλασσαν.

Τοὺς ὀρμίσκους τοῦτους οἱ Νορβηγοὶ ὀνομάζουσι Φιόρδ καὶ εἰς αὐτοὺς προσορμίζονται τὰ μικρὰ τῶν πλοίαρῶν. Τὰ πλάγια τῶν βουνῶν εἰς τοὺς ὀρμίσκους τοῦτους εἶναι συνήθως κατὰ τὰ μέρη ταῦτα λίαν ἀπόκημα, ὥστε ἐν καιρῷ χειμῶνος καθίσταται ἐπικίνδυνος ἢ προσόρμησις αὐτῶν ἕνεκα τῆς καταπτώσεως μεγάλων σπιθᾶδων χιόνος καὶ ἐνίοτε μεγάλων τεμαχίων πάγου, ὅθεν ἀποφεύγουν αὐτὰ ἅμα ἀρχίστην ὁ χειμὼν.

—Ἰπολογίζεται ὅτι εἰς τὸν πυθμένα τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ ὑπάρχει στρῶμα ἄλατος 230 ποδῶν τὸ πάχος.

Ἄγριος Πολεμιστῆς τῆς Πολωννησίας.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ.

Ἡ χώρα τῶν βουνῶν καὶ τῶν κόλπων.

(Ἴδε ἐπομένῃν σελίδα).

Οὕτως ὀνομάζεται ἡ βορειοτέρα χώρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπειροῦ, ἥτις πρότερον ἦτο ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν βασιλέων τῆς Δανίας, ἥδη δὲ εἶναι ἠνωμένη μετὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Σουηδίας.

Οἱ Νορβηγοὶ εἶναι ἄνδρες ὑψηλοὶ καὶ δυνατοὶ μετὰ φυσιογνωμίαν εὐθύμου διαθέσεως, ἐντιμοὶ καὶ ἀγαθοί. Εἶναι προσέτι εὐγενεῖς εἰς τοὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ξένους τρόπους των.

Τὸ ὄψαρευμα εἶναι τὸ κύριον ἔργον τοῦ πλεῖ.